

Pamatlietas puses

Prasītājs: G.M.A.

Atbildētāja: *État belge*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 45. pants ir jāinterpretē un jāpiemēro tādā nozīmē, ka uzņēmējai dalībvalstij ir pienākums, pirmkārt, piešķirt darba meklētājam saprātīgu termiņu, lai tas varētu iepazīties ar darba piedāvājumiem, kas tam varētu būt piemēroti, un veikt vajadzīgos pasākumus, lai tas tiktu pieņemts darbā, otrkārt, atzīt, ka darba meklēšanas termiņš nekādā gadījumā nedrīkst būt īsāks par sešiem mēnešiem un, treškārt, atļaut darba meklētājam uzturēties tās teritorijā visā šī termiņa laikā, nepieprasot, lai tas iesniegtu pierādījumus par reālām izredzēm tikt pieņemtam darbā?
- 2) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā⁽¹⁾ 15. un 31. pants un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. un 47. pants, kā arī vispārējie Eiropas Savienības tiesību pārākuma principi un direktīvu lietderīgā iedarbība ir jāinterpretē un jāpiemēro tādējādi, ka uzņēmējas dalībvalsts tiesām ir pienākums prasības atcelt tiesību aktu ietvaros par lēmumu, ar kuru tiek atteikts [**Orīg. 15. lpp.**] atzīt Savienības pilsoņa tiesības uzturēties ilgāk par trim mēnešiem, ņemt vērā jaunus apstākļus, kas radušies pēc valsts iestāžu pieņemtā lēmuma, ja tie var mainīt attiecīgās personas situāciju, kura vairs neļauj ierobežot šīs personas uzturēšanās tiesības uzņēmējā dalībvalstī?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (OV 2004, L 158, 77. lpp.).

Prasība, kas celta 2019. gada 3. oktobrī – Eiropas Komisija/Bulgārijas Republika

(Lieta C-730/19)

(2019/C 399/40)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: Y. Marinova, E. Manhaeve)

Atbildētāja: Bulgārijas Republika

Prasījumi

Eiropas Komisija lūdz Tiesu:

- atzīt, ka Bulgārijas Republika nav izpildījusi savas saistības, kas izriet no Direktīvas 2008/50/EK⁽¹⁾ 13. panta 1. punkta kopsakarā ar tās XI pielikumu, jo tā zonā BG0006 (Dienvidaustrumbulgārija) sistemātiski un pastāvīgi neievēro:
 - i) kopš 2007. gada – sēra dioksīda piesārņojuma stundas robežlielumu,
 - ii) kopš 2007. gada – izņemot 2010. un 2012. gadu – slāpekļa dioksīda dienas robežlielumu,
- atzīt, ka Bulgārijas Republika kopš 2010. gada 11. jūnija nav izpildījusi savas saistības, kas noteiktas Direktīvas 2008/50/EK 23. panta 1. punktā kopsakarā ar tās XV pielikuma A iedaļu, un, konkrētāk, no 23. panta 1. punkta otrās daļas izrietošo pienākumu nodrošināt, lai iepriekš minēto sēra dioksīda robežlielumu pārsnieguma laiks zonā BG0006 (Dienvidaustrumbulgārija) būtu pēc iespējas īsāks;

— piespriest Bulgārijas Republikai atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar pirmo pamatu Komisija apgalvo, ka Bulgārijas Republika esot pārkāpusi Direktīvas 2008/50/EK 13. panta 1. punktu kopsakarā ar tās XI pielikumu, ciktāl zonā BG0006 (Dienvidaustrumbulgārija) esot konstatējama sēra dioksīda stundas robežlielumu un dienas robežlielumu sistemātiska un pastāvīga pārsniegšana.

Ar otro pamatu Komisija apgalvo, ka Bulgārija esot pārkāpusi Direktīvas 2008/50/EK 23. panta 1. punkta otro daļu kopsakarā ar tās XV pielikuma A iedaļu, ciktāl tā kopš 2010. gada 11. jūnija savos gaisa kvalitātes uzlabošanas plānos neesot paredzējusi nekādus atbilstīgus pasākumus, ar kuriem varētu nodrošināt, ka pārsnieguma laiks būtu pēc iespējas īsāks.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/50/EK (2008. gada 21. maijs) par gaisa kvalitāti un tīrāku gaisu Eiropai (OV 2008, L 152, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2019. gada 9. oktobrī – Eiropas Parlaments/Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-743/19)

(2019/C 399/41)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji: *L. Visaggio, I. Anagnostopoulou, C. Biz*)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Atcelt Lēmumu (ES) 2019/1199 (2019. gada 13. jūnijs) (¹);

piespriest atbildētājai atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Saistībā ar pirmo pamatu Parlaments apšaubā apstrīdētā lēmuma autora, proti, Padomes vai visu dalībvalstu kopā, kompetenci noteikt Eiropas Darba iestādes (turpmāk tekstā – “EDI”) mītnes atrašanās vietu. Parlaments uzskata, ka LESD 341. pants neesot atbilstošs juridiskais pamats, lai noteiktu mītnes vietu tādām Savienības iestādēm, kā decentralizētās aģentūras. Šajā gadījumā Savienības likumdevējs esot izveidojis EDI ar Regulu (ES) 2019/1149 (²), kas, pamatojoties uz LESD 46. un 48. pantu, ir tikusi pieņemta saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru. Parlaments uzskata, ka ar LESD 341. pantu Savienības likumdevējam, kurš ir izveidojis EDI, nevar būt atņemtas tiesības lemt par šīs iestādes mītnes atrašanās vietu, tā vietā nododot šīs tiesības dalībvalstīm, un tādējādi šāds noteikums nevarot pienācīgi kalpot par apstrīdētā lēmuma juridisko pamatu.